
«Ερχόμενος»

Ο Πρεσβύτερος Αδελφός της Ανθρωπότητας και η Αποστολή Του

Αυτή η σειρά από άρθρα γράφεται με πρόθεση να αναζωπυρωθούν οι καρδιές και να φωτιστεί η διάνοια όσων αναμένουν ενεργά τον Ερχόμενο: Θείο Ον, γνωστό με το όνομα Χριστός αλλά και με διαφορετικές ονομασίες, αναμενόμενο να γίνει Παγκόσμιος Διδάσκαλος.

Υπάρχει μια ανάγκη, στη μεταβατική περίοδο που διανύουμε παγκοσμίως, ώστε να καταλάβουμε περισσότερο τον Απεσταλμένο της Αγάπης: Ποιος είναι και ποια η αποστολή Του. Στα άρθρα αυτά καθρεφτίζεται ό,τι θέλουν τα μέλη της Πνευματικής Ιεραρχίας* να μάθει η αφυπνισμένη ανθρωπότητα για τον Ερχόμενο.

ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 2022

~ Άρθρο 1 ~

Θα Δείτε Πράγματα Που Θα Σας Εκπλήξουν

Το αφήγημα για τον Χριστό συνοδεύει την ανθρωπότητα εδώ και 2.000 χρόνια. Πρόκειται για την ιστορία ενός ανθρώπου προικισμένου με θαυματουργικές δυνάμεις να θεραπεύει άλλους ανθρώπους, ακόμη και νεκρούς, που διέθετε την εσωτερική ισχύ

να λέει την Αλήθεια σε όσους ασκούσαν εξουσία. Τέτοια θεραπευτική δυνατότητα και πνευματική ισχύς αποκάλυψε, σε όποιον είχε μάτια για να δει, πως εκείνο το πρόσωπο με το όνομα Ιησούς ο Ναζωραίος ήταν άτομο με υπερφυσικές ικανότητες.

Έτσι ξεκίνησε το επίγειο ταξίδι Εκείνου που έγινε γνωστός ως Ιησούς Χριστός, ο χρισμένος. Ακόμη πιο σημαντικό κι από την ισχύ Του να θεραπεύει με πνευματικά μέσα ήταν ό,τι συνέβη κατά τη σταύρωσή Του από τους Ρωμαίους. Αυτοί Τον έβλεπαν ως απειλή για την επικυριαρχία τους. Η ύπαρξή Του τους ενοχλούσε σε τέτοιο βαθμό που θεώρησαν απαραίτητο να Τον εξαφανίσουν. Εκείνο που αδυνατούσαν, ωστόσο, να προβλέψουν ήταν η επανεμφάνισή Του σε πνευματική μορφή στους μαθητές Του.

Ο θρίαμβος του Χριστού επί του θανάτου, καθώς έγινε γνωστή η ανάστασή Του, χάρισε στην ανθρωπότητα την έννοια της αναγέννηση εντός του πνεύματος. Αυτή ήταν η κινητήρια δύναμη για τους αποστόλους, οι οποίοι και διαμόρφωσαν ένα κίνημα που μετασχηματίστηκε σε πρώιμη εκκλησία. Το ίδιο και για άλλους ανθρώπους που άκουσαν τη διδασκαλία του Χριστού και τους ακολούθησαν. Τέτοια διδασκαλία (σχετικά με πνευματική αγάπη, ειρήνη, δικαιοσύνη, ταπεινοφροσύνη, νομιμότητα, αγνότητα καρδιάς) συνεχίζει να διαδίδεται σε όλο τον κόσμο. Μόνο που δεν έχει προκαλέσει τον αναμενόμενο, από την Εσωτερική Διακυβέρνηση του πλανήτη μας, αντίκτυπο. Αν είχε προκληθεί τέτοιος αντίκτυπος η πορεία της ανθρώπινης ιστορίας θα ήταν εντελώς διαφορετική από ό,τι την έχουμε βιώσει.

Για τους περισσότερους ανθρώπους, εκείνη την εποχή, δεν ήταν κατανοητό τι σημαίνει η ρήση «Ακολούθα με» (άκολούθει μοι) που είναι τα λόγια του Ιησού στους αποστόλους Του. Υπήρχε έλλειψη κατανόησης ως προς τη σημασία που έχει να ακολουθούμε τα βήματα κάποιου θεανθρώπου. Τα προαπαιτούμενα για μεταμόρφωση του εαυτού δεν ήταν ακόμη γνωστά. Κατά συνέπεια, με τα Ευαγγέλια να εξαπλώνονται σε όλη την υδρόγειο και δια μέσου των αιώνων, η διδασκαλία αυτή δήλωνε τι πρέπει να ακολουθείται για να βελτιωθεί η ανθρώπινη συμπεριφορά. Σκοπός ήταν η υποταγή βασικών ενστίκτων ώστε να αναδειχτεί «ο καλύτερος εαυτός» από κάθε πιστό. Ο στόχος να διαδοθεί η χριστιανική διδασκαλία, με το να γίνει κατανοητή σε απλούς ανθρώπους, έγινε αιτία να χαθεί σαν ιδέα κάθε προοπτική για πνευματική μεταμόρφωση.

Το να αγαπά κανείς τον πλησίον του σαν τον εαυτό του σημαίνει βελτίωση της ανθρώπινης κατάστασης. Αν αυτό συνέβαινε θα μεταμορφωνόταν ο κόσμος. Αλλά το βαθύτερο νόημα στα λόγια «Ακολούθα με» θεωρήθηκε πως αφορούσε στους πλησιέστερους μαθητές του Χριστού και τούτο αποτέλεσε αντικείμενο παρερμηνείας

για πολλούς αιώνες. Το βασικό μήνυμα στη διδασκαλία του Ιησού ήταν ένα ρηξικέλευθο κάλεσμα για να μεταμορφωθεί η ανθρώπινη φύση.

Το μήνυμα αυτό ήταν, για την ανθρωπότητα της εποχής εκείνης, πρώιμο. Και παραμένει τέτοιο, σήμερα, για το μεγαλύτερο μέρος του ανθρώπινου γένους. Όμως οι τροχοί της εξέλιξης τώρα κινούνται ενεργά προς αυτή την κατεύθυνση. Το να ακολουθεί κανείς την υπόδειξη του Χριστού σημαίνει να μεταμορφωθεί σε πολίτη του Νέου Κόσμου. Στην εποχή που μας έρχεται Αυτός επιστρέφει για να κατοικήσει με τους ανθρώπους ως ο Παγκόσμιος Διδάσκαλος ώστε να καλλιεργήσει τη μεταμόρφωση στα ανθρώπινα πλάσματα. Θα αποκαλύψει την ατραπό για πνευματική ανάπτυξη που μετουσιώνει κάθε σκουριά στην ανθρώπινη προσωπικότητα σε χρυσό φως από την ψυχή, το φως εκείνο που θα φωτίσει τη Νέα Γη.

Καθώς ο Χριστός πλησιάζει την ανθρωπότητα, για δεύτερη φορά, θα δείτε πράγματα που θα σας εκπλήξουν. Η αγαθότητα στην όψη Του θα φωτίσει τις καρδιές όλων όσοι τον αναγνωρίζουν και νιώθουν έλξη να Τον ακολουθήσουν. Το είναι Του θα ακτινοβολεί την αγάπη που εκπέμπει ο πλανητικός Λόγος, ο δημιουργός και συντηρητής όλου του ζωικού κύκλου στη γη. Την ίδια αγάπη που εκπέμπει και η πνευματική Ιεραρχία, γνωστή σαν εκείνο το κέντρο της αγάπης όλης επάνω στον πλανήτη μας. Θα συνοδεύεται από Διδασκάλους Αγάπης και Σοφίας καθώς, επίσης, αναρίθμητα άλλα μέλη στις Ιεραρχικές τάξεις. Έργο τους είναι να αναφλέξουν το εσωτερικό πυρ, σε όσα άτομα προσεγγίσουν, εκπέμποντας αυτό το θεμελιώδες άγγελο:

Νέα Γη γεννιέται. Όσοι μπορούν να μας ακούσουν θα είναι πρωτοπόροι της. Εκείνοι που μπορούν να μας δουν θα γνωρίσουν την αλήθεια του λόγου μας, αφού στον ανακαινισμένο κόσμο θα γίνει ορατή η καρδιά της ανθρωπότητας με την ακτινοβολία της αγάπης της. Μη φοβάστε, αλλά να χαίρεστε με ό,τι βγαίνει στο φως της μέρας. Ετοιμαστείτε να τυφλωθείτε με τέτοιο φως και να εκπλαγείτε με την ισχύ του να θεραπεύει την ανθρώπινη καρδιά.

* Πνευματική Ιεραρχία. Παρακάτω, στο τέλος του κειμένου, δίνεται μια εξήγηση.

~ Άρθρο 2 ~

Ο Πρεσβύτερος Αδελφός της Ανθρωπότητας

Πολλά άτομα που έχουν υποφέρει πολύ και υπομείνει δεινά με πόνο γνωρίζουν ότι μετά από μια σκοτεινή νύχτα της ψυχής έρχεται φως. Αλλά ποια είναι η φύση τέτοιου φωτός; Δύσκολο να διατυπωθεί σε συμβατική γλώσσα γιατί η πηγή του ξεπερνά την ανθρώπινη εμπειρία. Πρόκειται για ρεύμα πνευματικής ενέργειας που μεταδίδεται από ένα σημείο σε άλλο, από μια πηγή σε κάποιο προορισμό. Φώτιση, που πηγάζει στο Βασίλειο Ψυχών, η οποία και διαχέεται στη συνείδηση μιας ανθρώπινης Ψυχής. Εκείνης που συνιστά τον ανώτερό μας Εαυτό. Εκεί που δεν ορθώνει φράγμα η προσωπικότητα ή όταν η φραγή μειώνεται, μετά από βαθύ πόνο, τέτοια φώτιση μπορεί να διαχυθεί στην ψυχή.

Μέχρι σήμερα αυτή η ανώτερη πηγή φωτός έβρισκε σχετικά λίγα σημεία εισόδου στις ανθρώπινες ψυχές. Πολλά κοινά χαρακτηριστικά προσωπικότητας, εχθρικά προς τέτοιο φως, όρθωναν ένα φράγμα. Στη σύγχρονη εποχή ένα από τα κύρια εμπόδια αποτελεί η πολύ μικρή πίστη για την ύπαρξη του Ανώτερου Κόσμου. Δηλαδή, μια πνευματική διάσταση της Γης. Αν απουσιάζει πίστη, σε μια ανώτερη πραγματικότητα, δεν υπάρχει καμιά μέριμνα για να αντιμετωπιστούν οι συνέπειες από τις πράξεις μας. Επομένως, ούτε περιορισμός στα κατώτερα ένστικτα. Σε τέτοιο σημείο βυθίστηκε μεγάλο μέρος από το ανθρώπινο γένος. Είναι και το σημείο στο οποίο ο Πρεσβύτερος Αδελφός της ανθρωπότητας *οφείλει* να φανερωθεί για τη σωτηρία του γένους.

Για να εξηγηθεί αυτό πρέπει να οριστεί πάλι η λέξη «σωτηρία» και να αποσαφηνιστούν η ταυτότητα του Χριστού και η αποστολή Του. Στους μαθητές της Αιώνιας Σοφίας ο Χριστός είναι γνωστός ως «ο Πρεσβύτερος Αδελφός» της ανθρωπότητας: Το πρώτο μέλος του ανθρώπινου γένους που έφτασε τον στόχο για τον οποίο δημιουργήθηκε το γένος από τον Κύριο του Κόσμου, Ζων Ον, ψυχή του πλανήτη μας. Ο Χριστός βρίσκεται μακρύτερα στο σχέδιο της εξέλιξης σύμφωνα με το οποίο η ανθρωπότητα προορίζεται να γίνει «μεσολαβητής» ανάμεσα στα ανώτερα και τα κατώτερα πεδία συνείδησης επάνω στον πλανήτη μας.

Η μορφή που είναι γνωστή σε Χριστιανούς ως ο Υιός του Θεού βρέθηκε στην κοιλάδα του επίγειου πόνου για να αποκαλύψει την ατραπό σωτηρίας ανθρώπων. Ατραπό πνευματικής αγάπης. Αποστολή Του ήταν να κατευθύνει την ανθρώπινη προσοχή πέρα από τις εγκόσμιες δυνάμεις, προς τις πνευματικές δυνάμεις που κυβερνάνε τον πλανήτη από το κέντρο της Θείας Αγάπης. Το έκανε με το να δηλώσει για τον εαυτό Του πως οποιαδήποτε κυριαρχία του υλικού κόσμου δεν Τον αφορά. Τα λόγια Του ήταν ένα κάλεσμα προς τον ανώτερο Εαυτό του ανθρώπου να αφυπνιστεί και να δείξει

τη θεία του δυνατότητα για θεραπεία, διά μέσου της αγάπης αλλήλων και μέσα στην αγάπη του Πατρός όλης της δημιουργίας.

Οι υπερφυσικές δυνάμεις του Χριστού φανερώνουν ότι η Θεότητα εμπλέκεται στις ανθρώπινες υποθέσεις. Ο «έν ύψιστοις Θεός» παύει πια να βρίσκεται αποκλειστικά στον ουρανό γιατί εισέρχεται στην ανθρώπινη ζωή. Ο Χριστός χάραξε στην ανθρώπινη διάνοια την εικόνα τού τι σημαίνει θεόμορφο πρόσωπο: Κάποιος που «πήρε εντολές» όχι από τις ανθρώπινες αρχές, αλλά από τα Θεία. Που δεν έζησε για τον εαυτό του αλλά για τους άλλους. Κάποιος που είχε ένα όραμα για τη Βασιλεία του Θεού και θέλησε να το φανερώσει. Το δικό Του όραμα ήταν ένα βασίλειο ψυχών όπου κάθε μια μεριμνά για την άλλη, ανταποκρίνεται στις ανάγκες όλων, τροφοδοτεί ό,τι ψηλότερο σε καθεμιά. Στην Επί του Όρους Ομιλία περιγράφει τις ιδιότητες όσων είναι να εισέλθουν στο νέο βασίλειο.

Αυτός ήταν ο Χριστός Ιησούς, ο ραβίνος Ιησούς, ο οποίος έγινε γνωστός ως ο Χριστός, ο θεϊκά χρισμένος, πριν από 2.000 χρόνια. Ποιος είναι τώρα ο Χριστός ενώ ετοιμάζεται να έρθει πάλι στον κόσμο; Σε αντίθεση με την ύπαρξή Του στην Παλαιστίνη, τεκμηριωμένη από τους αποστόλους Του καθώς επίσης από Ρωμαίους και Εβραίους ιστορικούς, αυτό για το οποίο θα σας μιλήσουμε δεν αποδεικνύεται με στοιχεία. Εναπόκειται σε σας να δεχτείτε ή να απορρίψετε, στο φως της ψυχής σας, αυτό που θα πούμε τώρα.

Όταν το πνεύμα του Χριστού άφησε το πυκνό φυσικό πεδίο, στην Παλαιστίνη, δεν εξατμίστηκε στον αέρα. Είχε προορισμό του κάποιο πεδίο ζωής επάνω στη Γη που, για την ενσαρκωμένη ανθρωπότητα, παραμένει αόρατο με σπάνιες εξαιρέσεις. Οραματιστείτε ένα πολύ μεγάλο μοναστήρι που εκτείνεται σε απόσταση για να έχετε μια εικόνα του προορισμού αυτού. Μια φωτεινότητα σας έλκει προς το μέρος του και, καθώς πλησιάζετε περισσότερο, συνειδητοποιείτε πως είναι φτιαγμένο όχι με πηλό αλλά με καθαρό λευκό φως που υφαίνεται με ροές από χρυσό φως.

Σε αυτό το «μοναστήρι» κάθονται μορφές που φοράνε λευκό ρούχο σε σειρές από κύκλους, οι οποίοι απλώνονται προς τα έξω, ως εκεί που φτάνει το βλέμμα. Στο κέντρο βρίσκεται ένας βωμός, επίσης κυκλικός, επάνω στον οποίο βρίσκεται τοποθετημένο ένα μεγάλο δοχείο που περιέχει μια ιριδίζουσα φλόγα. Πάνω από το δοχείο υψώνεται ένα φλογερό τρίγωνο φωτός που το συνθέτουν οι μορφές από τρία πρόσωπα τα οποία μπορεί να ταυτίσει κανείς ως οι Διδάσκαλοι Σοφίας. Αυτοί καθοδηγούν ομάδες πνευματικές οι οποίες είναι φορείς από τρεις εξέχουσες Ακτίνες που τη στιγμή αυτή επηρεάζουν την ανθρωπότητα: Ακτίνα της Ισχύος, Ακτίνα της Αγάπης με Σοφία και

Ακτίνα της Τάξης. Από το κέντρο τους υψώνεται προς τα πάνω η ροδόχρωμη φλόγα του Χριστού.

Η φλόγα του πνεύματος του Χριστού, που ανήλθε από το σταυρωμένο σώμα, τοποθετήθηκε στην κορυφή της Πνευματικής Ιεραρχίας αυτού του πλανήτη, το πέμπτο βασίλειο της επίγειας ζωής, πνευματικό βασίλειο που σύντομα θα αποκαλυφθεί στην αφυπνισμένη ανθρωπότητα. Τα βασανιστήρια στο σώμα Του, σύμφωνα με τη Θεία Θέληση, Τον είχαν ετοιμάσει να ηγηθεί της ομάδας από φωτισμένα Όντα που στην ερχόμενη εποχή θα επιβλέπει την ανάσταση της ανθρωπότητας, υπό το φως του Πνεύματος, όταν το όχημα της ψυχής θα είναι πιο διαπερατό στο φως.

Τα δεινά του Χριστού δεν αποτέλεσαν απλώς αιτία «για την άφεση των αμαρτιών» όπως ερμηνεύεται στην ιστορία. Προσφέρουν ένα πρότυπο, για την ανθρωπότητα, προχωρημένου σταδίου στην εξέλιξη. Σε εκείνο το στάδιο καθετί στο οποίο η προσωπικότητα προσκολλάται (περιλαμβανομένου του φυσικού σώματος) είναι για να υπηρετεί το θείο σχέδιο της εξέλιξης. Αληθινή αποστολή του Χριστού ήταν να δείξει την οδό της επιστροφής στον Πατέρα, που είναι Πηγή ζωής επάνω στη Γη. Εκείνο που κράτησε η ανθρώπινη διάνοια ήταν η θυσιαστική πράξη Του να *υπακούσει* «στο θέλημα του Πατρός» ενώ η ανώτερή Του πρόθεση ήταν να δείξει τη φύση της ατραπού για την επιστροφή στην ένωση με το Θείο, μέσα από την εκούσια μεταμόρφωση και μετουσίωση σε φως.

Ως επικεφαλής της Πνευματικής Ιεραρχίας, ο Χριστός, έχει με τέτοιο ρόλο ηγηθεί του σώματος από Φωτισμένες Ψυχές. Καθεμιά τους έχει έναν ρόλο να διαδραματίσει για την ανάπτυξη του σχεδίου της εξέλιξης. Όλες έχουν ετοιμαστεί να υπηρετήσουν ετούτη τη στιγμή που είναι κομβική. Αυτός οδηγεί με το να εκπέμπει σκέψεις, ως ενέργεια, που τις ερμηνεύουν οι πλησιέστεροί Του Διδάσκαλοι και διαχέονται τηλεπαθητικά σε κάθε σειρά με τα λευκοντυμένα Όντα στο μεγάλο φωτισμένο «μοναστήρι».

Ο Χριστός υψώθηκε σε τέτοιο ρόλο, πρώτος από την ανθρώπινη φυλή που πέτυχε την αναγνωρισμένη Θέωση. Ο πρώτος, επίσης, που υπέμεινε την οργή της ανθρωπότητας επειδή ενσάρκωσε την ιδιότητα αυτή. Κάτι που για το γένος, εκείνη την εποχή, ήταν εντελώς άγνωστο. Σαν επιστρέψει, με τρόπο ορατό στη Γη, θα προσχωρήσει σε μια κοινότητα ψυχών αρκετά προχωρημένων εξελικτικά. Πρωτοπόροι, σε τέτοια κοινότητα, θα διαθέτουν αρκετό φως από κατανόηση για να καλωσορίσουν ό,τι Εκείνος φέρνει τώρα στους ανθρώπους.

~ Άρθρο 3 ~

Η Αληθινή Αποστολή του Χριστού

Δια μέσου των αιώνων η ταυτότητα του Χριστού παραμένει ανεξιχνίαστη για τους ανθρώπους, ιδιαίτερα στη σύγχρονη και υλιστική εποχή. Τώρα, καθώς εισερχόμαστε στην Εποχή του Υδροχόου, έχει σημασία να υπάρχει λιγότερο μυστήριο γύρω από το Όν Αυτό και να μειωθεί η απόσταση, όπως την αντιλαμβάνεται κανείς, ανάμεσα στην ανθρωπότητα και τον Πρεσβύτερό της Αδελφό. Για να συνεργαστούν ανθρώπινα όντα, προς την ανύψωση της πλανητικής επίγνωσης, είναι αναγκαίο να υπάρχει μια κοινή αντίληψη.

Το Όν που γνωρίζετε σαν ο Χριστός είναι πολύ πιο προχωρημένο από τους υπόλοιπους ανθρώπους επί Γης. Η συνειδησή Του εξελίχθηκε με την παραμονή σε διαφορετικούς πλανήτες του ηλιακού μας συστήματος, περιλαμβανομένης της Γης, πριν από τη γέννησή Του στην Παλαιστίνη. Δεν εμφανίστηκε «από το πουθενά», όπως ορισμένοι πιστεύουν, ούτε ήταν απλώς ένα βιολογικό τέκνο με εβραϊκή καταγωγή. Στρατολογήθηκε για υπηρεσία από τον πλανητικό Λόγο, το Όν που δίνει ψυχή στη Γη, για να καλύψει μια εξελικτική ανάγκη. Κατανοούσε την ανθρωπότητα της εποχής, αντλώντας από βαθιές εμπειρίες προηγούμενων ενσαρκώσεων και προσαρμόζοντας τη ζωή Του σε εκείνη των ανθρώπων και του τόπου τους ώστε να γεννηθεί βιολογικά σαν Ιησούς ο Ναζωραίος.

Παρόλο που είχε ρίζες αλλού, στο ηλιακό σύστημα, δέθηκε με τις ψυχές των μαθητών Του και με το πλήθος ακολούθων οι οποίοι προσέρχονταν σε Αυτόν για θεραπεία και διδασκαλία. Αυτά συνιστούσαν ένα κύκλο, για τον ίδιο, μιας υπηρεσίας προς τον πλανητικό Κύριο και την πνευματική Ιεραρχία. Η αποστολή Του αυτή εγκαινίασε μια παρατεταμένη προσπάθεια να εκδηλώσει η ανθρωπότητα την ανώτερη φύση. Στόχος ήταν η μετατροπή της Γης σε παράγοντα που συμβάλλει στην προοδευτική εξέλιξη των πλανητικών Ζωών οι οποίες αποτελούν το ευρύτερο σώμα του ηλιακού Λόγου, ζωογόνο Παρουσία που δίνει ψυχή στο ηλιακό μας σύστημα.

Ο Χριστός έλαβε την εντολή να προωθήσει την ανθρώπινη εξέλιξη με την ενσάρκωση πνευματικής αγάπης. Η θέση του στη ζωή του πλανήτη ήταν, από αυτή την άποψη, μοναδική. Ενώ ο αδελφός Του, ο Βούδας, εμφανίστηκε στη Γη για να φέρει το Φως της ανώτερης επίγνωσης στην ανθρωπότητα, ήταν αποστολή τού Χριστού να

ενσαρκώσει την Αγάπη που θα δημιουργούσε το άνοιγμα της ανθρώπινης καρδιάς, επιτρέποντας στο ανώτερο φως να απορροφηθεί.

Ο Χριστός εμφανίστηκε στη Γη για να χαράξει την ατραπό της πνευματικής επιστροφής των ανθρώπων δίνοντας ένα δείγμα για το πού οδηγεί τέτοια ατραπός. Εκείνη που ξεκινά καθώς η καρδιά ανοίγει προς τη Θεότητα για να παραλάβει την αγάπη της. Όταν, από την έλευση τέτοιας αγάπης, το φως της αλήθειας είναι δυνατό να παραληφθεί. Μέχρι να πραγματωθεί το μεγάλο αυτό άνοιγμα δεν είναι δυνατό να γίνει αντιληπτή η ουσιώδης αλήθεια για την ανθρώπινη ύπαρξη. Για να μπορεί να αναγνωρίσει κανείς ότι δρέπει καρπούς από προηγούμενες ζωές, ακόμη και με εξουθενωτικά δεινά, πρέπει να διαβλέπει την Αγάπη του Θεού.

Αυτό υπήρξε μέρος της αποστολής τού Χριστού από τη στιγμή που θεράπευσε τον τυφλό και ο κόσμος απορούσε αν είχε αμαρτήσει ο ίδιος ο τυφλός ή οι γονείς του. Τούτο θα αποτελέσει βασικό συστατικό της αποστολής Του όταν επιστρέψει με την ιδιότητα του Παγκόσμιου Διδασκάλου. Με τον ρόλο αυτό θα διδάξει περί νόμων αιτίας και αποτελέσματος. Είναι οι θείοι νόμοι που, με την πάροδο του χρόνου, θα ρυθμίσουν ανάλογα τη συμπεριφορά των ανθρώπων. Εκτός κλίματος αγάπης η μάθηση αυτή θα ήταν αδύνατη. Χωρίς τον προστατευτικό μανδύα στοργικού Θεού ο κόσμος θα απέφευγε τέτοιες αλήθειες. Ο Χριστός, από την αγάπη που ακτινοβολεί δια μέσου Του, θα προσφέρει τέτοιο μανδύα.

Κάποιοι μπορεί να έχουν ήδη συμπεράνει πως η Αφροδίτη ήταν η πλανητική Ζωή, μεταξύ άλλων, όπου είχε παραμείνει αυτός που ενσαρκώθηκε σαν Ιησούς. Από εκείνη τη ζωή η ψυχή Του βυθίστηκε σε μια σταθερή ροή θείας αγάπης που της έμεινε χαραγμένη. Σε μαθητές εσωτερισμού είναι γνωστό πως η Αφροδίτη συνιστά για τη Γη ό,τι η ανθρώπινη ψυχή για την προσωπικότητα: Θεία ουσία που ωριμάζει, με την πάροδο των αιώνων, ώστε να φτάσει σε ένα στάδιο πέρα από τη συνηθισμένη συνείδηση. Πρόκειται για τον ανώτερο Εαυτό, προετοιμασμένο και σε αναμονή για το άνοιγμα, με σκοπό να διαχυθεί στη συνείδηση και να τη διαποτίσει.

Η αποστολή τού Ερχόμενου θα είναι να μειώσει το χάσμα ανάμεσα στην ανθρώπινη ψυχή και την προσωπικότητά της, με τη διάχυση πνευματικής αγάπης. Ένα σημαντικό ρόλο, προς τον σκοπό αυτό, παίζει το σταθερό ρεύμα καταστροφών που πλήττουν την ανθρωπότητα. Διασπώντας αποκρυσταλλωμένα πρότυπα, συμπεριφοράς ή σκέψης, ανοίγουν διάνοια και καρδιές προς ανώτερες πραγματικότητες. Σε τέτοια ανοίγματα η πνευματική ομάδα του Χριστού, η πλανητική Ιεραρχία, διαχέει την αγάπη. Μέσα στην ανθρώπινη καρδιά, που μαλακώνει με τη δυστυχία, διδασκαλίες ανώτερης Αλήθειας θα ακουστούν ολοκάθαρα για πρώτη φορά στην εξέλιξη του γένους.

~ Άρθρο 4 ~

Ανάσταση της Ικανότητας για Αγάπη

Οι άνθρωποι, την εποχή του Χριστού, είχαν ελάχιστη αντίληψη για κόσμους έξω από τον δικό τους. Ο κόσμος τους ήταν σε μεγάλο βαθμό η γη στην οποία ζούσαν και χώρες όπου μπορούσαν να ταξιδέψουν με τα πόδια ή με γαϊδουράκι. Συν οι γνώσεις, από περαστικούς εμπόρους, για άλλους λαούς και πολιτισμούς όπως και πληροφορίες από τις ρωμαϊκές κατοχικές αρχές. Οι Εβραίοι της εποχής εκείνης ήταν ένας αρκετά ομοιογενής λαός. Ο ναός της Ιερουσαλήμ, έδρα θρησκευτικής διακυβέρνησης, όριζε τους νόμους και τα τελετουργικά της καθημερινής εβραϊκής ζωής.

Όταν ο Ιησούς ο Ναζωραίος, που οι περισσότεροι θεωρούσαν ένα ραβίνο και μερικοί προφήτη, δήλωσε πως είχε πρόθεση να **μην** ακολουθήσει τα καθιερωμένα ήθη της εποχής άνθρωποι και αρχές (Εβραίοι και Ρωμαίοι) κλονίστηκαν. Η δηλωμένη Του πρόθεση να εγκαθιδρύσει την αυτοδιοίκηση με καθοδήγηση του Θεού Πατρός, που τον είχε στείλει για να αφυπνίσει τον λαό του στην ανώτερη Αλήθεια, θεωρήθηκε σαν ασυγχώρητη αιρετική πράξη για την οποία ο θάνατος με σταύρωση ήταν δικαιολογημένος.

Το αμάρτημα του Ιησού στο βλέμμα Φαρισαίων και Σαδδουκαίων, εκτός από την απόρριψη της καθιερωμένης διδασκαλίας και κανόνων ζωής, ήταν ότι με τις ολοφάνερα θαυματουργικές θεραπείες έλκυε οπαδούς. Άνθρωποι σε όλη την Ιουδαία και Σαμάρεια αναγνώριζαν τη θεότητα Του, πράγμα που συνιστούσε απειλή για τους θρησκευτικούς ηγέτες. Το ζωντανό Πνεύμα που έρεε δια μέσου Του εξέθετε την υποκρισία των αγίων ανθρώπων. Αυτοί απάγγελαν αρχαίες δεήσεις και διδάγματα που όμως δεν τα βίωναν, αλλά ήταν και συνένοχοι στη βάνουση εξουσία των Ρωμαίων.

Μπορεί να γίνουν ορισμένοι παραλληλισμοί ανάμεσα στο παρόν και τη ζωή στην αρχαία Παλαιστίνη. Τα παλιά χρόνια επικρατούσε μεγάλη διαμάχη αναμεταξύ του λαού, που θα μπορούσε να θεωρηθεί θρησκευτική πάλη. Στην πραγματικότητα όμως ήταν ένας πολιτικός ανταγωνισμός ανάμεσα στις εβραϊκές αιρέσεις και μεταξύ αυτών που είχαν εξουσία κι εκείνων οι οποίοι περίμεναν εναγωνίως την έλευση του μεσσία ταλαιπωρημένοι από τον ζυγό σκληρών, αυταρχικών δυνάμεων. Η κύρια διαμάχη

μεταξύ των Εβραίων της εποχής ήταν αν ο Ιησούς ήρθε σαν ο Μεσσίας, ώστε να εκπληρωθούν οι εξαγγελμένες προφητείες από τα λόγια προφητών της Παλαιάς Διαθήκης, ή αν ήταν ένας φιλόδοξος ραββίνος που προσπαθούσε να αντικαταστήσει τη θεσμοθετημένη θρησκευτική εξουσία.

Στον σημερινό κόσμο οι θρησκευτικές διαμάχες και πολιτικές συγκρούσεις εντείνονται, μαζί με τη συνειδητοποίηση του πόσο μοχθηρή και προδοτική παρουσιάζεται η κυρίαρχη τάξη. Εκείνο που τώρα διαφέρει είναι μια αφυπνισμένη επίγνωση πως υπάρχει ενιαία ανθρώπινη φυλή, η οποία κατοικεί σε ένα μικρό πλανήτη. Και υπάρχει μια αυξανόμενη αναγνώριση για το πόσο κοινά είναι τα πρότυπα που υφαίνουν την ανθρώπινη κατάσταση. Κάθε δεδομένη παγκόσμια πραγματικότητα γνωστοποιείται αμέσως, ο δε κόσμος είναι σε θέση να σκέφτεται και να εξάγει συμπεράσματα. Πολλοί συνειδητοποιούν το πώς οι νόμοι, φτιαγμένοι από τον άνθρωπο, είναι τιμωρητικοί για τη μεγάλη πλειοψηφία. Κυρίως, εξυπηρετώντας όσους είναι στην κορυφή της πυραμίδας. Αυτή η αναγνώριση απλώνεται σε όλη την υδρόγειο.

Παντού ξεσηκώνεται κόσμος ενάντια στην αυταρχική διακυβέρνηση μιας επίγειας εξουσίας. Ακόμη κι εκείνοι που θα προτιμούσαν αυταρχικούς ηγέτες αναζητούν αντικατάσταση της σημερινής τάξης. Κυβερνήτες λαών και εθνών ελάχιστα δίνουν στους πολίτες τους, αν και κυβερνάνε τη ζωή τους. Ενώ απολαμβάνουν αμύθητο πλούτο που δεν έχουν κερδίσει οι ίδιοι, αλλά με τον μόχθο όσων κυβερνώνται. Πλούτος που συναγωνίζεται τους αρχαίους Φαραώ οι οποίοι κάνανε περιουσία στην πλάτη σκλάβων. Τα χρηματικά συμφέροντα έχουν έρθει για να κυβερνήσουν τον κόσμο και να υποδουλώσουν τους ανθρώπους.

Εκείνο που χάθηκε, με τέτοιους κανόνες, είναι η αγάπη. Η απουσία της αγάπης καταστρέφει γενιές και πληθυσμούς, ξεκινώντας από την οικογένεια. Η ικανότητα των γονέων να αγαπούν τα παιδιά τους έχει μειωθεί κάτω από την πίεση να επιβιώσουν μέσα σε ένα αδυσώπητα υλικό πολιτισμό. Αναρίθμητα εκατομμύρια ψυχές αναγκάζονται να επιλέξουν ανάμεσα στη θέρμανση του σπιτιού τους ή τη σίτιση της οικογένειας, την ανατροφή δικών τους παιδιών ή το μεγάλωμά τους από ξένους, ακόμη και το στήσιμο μπροστά σε μια άψυχη οθόνη που μουδιάζει νου και καρδιά. Οικογένειες διαλύονται και οι νεότερες γενιές αυτοκτονούν. Οι κοινωνίες εσωτερικά νοσούν από τις αυξανόμενες απαιτήσεις για χρήμα και τη φθίνουσα ικανότητα για αγάπη.

Ο Χριστός επιστρέφει στη Γη για να αναστήσει την ικανότητα να αγαπάμε και να αφυπνίσει ένα συμπλήρωμα της αγάπης: Τη δύναμη να διακρίνουμε την αλήθεια. Έχει

την εντολή να αποκαλύψει τα τραύματα στην ανθρώπινη καρδιά και να εργαστεί για τη θεραπεία τους ενθαρρύνοντας την αναγνώριση της Αλήθειας. Η λέξη «ακτινοβολία» είναι ένα αδύναμο υποκατάστατο για τη δόξα του Θεού που θα αντανakλάται διά μέσου του Χριστού και μέσα από τις τάξεις εκείνων που θα Τον συνοδεύουν. Θα εκπέμπουν ανεμπόδιστα την αγάπη και τη σοφία του Πνευματικού Βασιλείου, καλλιεργώντας το έδαφος για τη γέννηση του νέου κόσμου της Εποχής του Υδροχόου, όταν ο Χριστός θα ξεκινήσει την αποστολή του σαν ο Παγκόσμιος Διδάσκαλος.

~ Άρθρο 5 ~

Αγάπη που ρυθμίζει μια νέα πορεία ζωής

Το να βιώνουμε την αγάπη του Χριστού σημαίνει γνώση μιας ενοποίησης που περιγράφεται με τη λέξη «αχώριστοι». Το ποιόν αυτής της αγάπης που περιβάλλει τα πάντα συνιστά πυρήνα σε μυριάδες αφηγήσεις από ψυχές οι οποίες περιγράφουν ότι συνάντησαν τον Χριστό στη διάρκεια μιας επιθανάτιας εμπειρίας. Ομοίως, αποτελεί την εμπειρία ψυχών που εισέρχονται στην αγάπη της Ψυχής η οποία είναι ο Αληθινός Εαυτός, ο Χριστός εν ύμιν (εντός όλων). Η μαρτυρία τους επιβεβαιώνει πως είναι δυνατό να γνωρίσουμε την πνευματική αγάπη, εγγενή κατάσταση της ενοποίησης εδώ και τώρα, καθώς είμαστε ντυμένοι με φυσικό σώμα από σάρκα και αίμα. Τέτοια κατάσταση υπερβαίνει τελείως τη χωριστική συνείδηση της ανθρώπινης προσωπικότητας.

Όταν ο Χριστός επιστρέψει για να κατοικήσει ανάμεσα στους ανθρώπους, επάνω στο αιθερικό-φυσικό πεδίο, η αληθινή Του φύση θα γίνει ορατή. Ο λεπτός κόσμος του φωτός επί του παρόντος είναι μόνο αμυδρά αισθητός από όσους ασχολούνται με τη φυσική και τον εσωτερισμό. Θα τον βλέπει ο αιθερικός οφθαλμός. Εκείνο που πρόκειται να φανεί θα μοιάζει με ό,τι βλέπουν στον «ουρανό» άνθρωποι που διαπιστώνονται νεκροί για σύντομο χρονικό διάστημα. Ακτινοβολίες από φως εμποτισμένες με αγάπη θα διαχυθούν άφθονα στην ατμόσφαιρα, διαπερνώντας τις ζωές όλων όσοι πλησιάζουν την αφύπνιση με συνείδηση όπως του Χριστού. Οι πιο ισχυρές ακτινοβολίες, αυτές που θα διεγείρουν ευαίσθητες ψυχές σαν ένα μεθυστικό άρωμα, θα ρέουν από το Ον που αναγνωρίζεται σαν ο Χριστός.

Δεν είναι εύκολο να διατυπωθούν οι λέξεις ώστε να περιγραφεί η επίδραση κινούμενου ρεύματος από φως επί του αιθερικού πεδίου. Κύματα από διαφορετικά χρώματα (αποχρώσεις, εντάσεις, ρυθμοί, δονήσεις και συχνότητες) εκεί προσλαμβάνουν άπειρες μορφές, σχήματα και κατευθύνσεις. Οι λέξεις που διαθέτουμε συνιστούν απλή προσέγγιση για να διεγερθεί η φαντασία σας, αφού δεν έχετε δει τίποτα παρόμοιο στο πυκνό φυσικό πεδίο. Βόρειο και Νότιο Σέλας αποτελούν αδιόρατη αίσθηση του πώς θα γίνεται αντιληπτό, στη σύνθεσή του, το υπόστρωμα ζωής.

Για να περιγραφούν οι επιπτώσεις από το φως του Χριστού, το εμποτισμένο με την αγάπη, φανταστείτε το εξής: Κάνετε ζεστό λουτρό ή κολυμπάτε σε ζεστά νερά, μια αίσθηση βύθισης που ηρεμεί σώμα και ψυχή μέσα σε λίμνη ζεστασιάς. Οραματιστείτε την αίσθηση ζεστασιάς από τον ήλιο μια παγωμένη μέρα. Καθώς οραματίζεστε τις φυσικές αυτές αισθήσεις προσθέστε στην εικόνα μια στιγμή από τη ζωή σας όπου βιώσατε την αγνή αγάπη. Το συναίσθημα πως άλλοι σας αγαπούν επειδή είστε εσείς, όχι για κάτι που θα μπορούσατε να κάνετε ή να δώσετε σε άλλα άτομα αλλά για την ουσιώδη σας ύπαρξη. Με το να συγχωνεύσετε τις πηγές αυτές από ζεστασιά, αφήνοντας να πλημμυρίσουν ολόκληρο το είναι σας, έχετε μια αίσθηση της επίδρασης που θα έχει η παρουσία του Χριστού στην ερχόμενη εποχή.

Η νέα εποχή *δεν* θα είναι ο «παράδεισος» που βιώνουν ανθρώπινα όντα με τα ζωτικά τους σημεία νεκρά. Τα άτομα αυτά περιγράφουν ότι εισέρχονται σε ένα βασίλειο όπου η θεία αγάπη είναι πανταχού παρούσα και καλύπτει κάθε ανησυχία για την επίγεια ζωή. Δεν είναι αυτό που θα συναντήσει η εξελισσόμενη ανθρωπότητα στο αιθερικό-φυσικό επίπεδο. Πολλοί που εισέρχονται «στο ουράνιο βασίλειο» μετά από φυσικό θάνατο περιγράφουν εμπειρίες όπου βυθίζονται σε μια θάλασσα αγάπης ενώ γίνεται μια σύντομη ανασκόπηση του βίου τους. Η ανασκόπηση αυτή καταδεικνύει λάθη που έγιναν και πώς αυτά θα διορθωθούν, όταν η ψυχή επιστρέψει στη μορφή της, ώστε να γίνει αναπροσαρμογή καταγραμμένων οφειλών. Θα είναι διαφορετική η μελλοντική εμπειρία της εξελισσόμενης ανθρωπότητας.

Καθώς το ζωτικό κύμα της Γης ανέρχεται στο αιθερικό πεδίο οι ανθρώπινες ζωές θα συνεχίσουν να εξελίσσονται αργά, μέχρι να ανατείλει το φως της συνείδησης του Χριστού μέσα στην ψυχή. Τότε αρχίζει το δύσκολο έργο της πνευματικής ανάπτυξης. Ο Χριστός και η πνευματική Του ομάδα θα είναι παρόντες ως διδάσκαλοι και οδηγοί, προσιτοί σε όλους όσοι αναζητούν το φως της Αλήθειας και μπορούν να αντέξουν την ένταση τέτοιου φωτός. Δεν θα είναι εύκολο να το αντέξει κανείς, ακόμη και με κάποιο βαθμό επίγνωσης από την παρουσία ψυχής. Το φως στο οποίο αναφερόμαστε θα είναι εκτυφλωτικό και πολλοί θα αναγκαστούν να απομακρυνθούν μέχρι να ωριμάσει ο

χρόνος. Η πορεία θα είναι απότομη για όσους επιλέξουν να υπηρετήσουν την εξέλιξη της ανθρωπότητας σε συνεργασία με την πνευματική Ιεραρχία.

Από πολλές απόψεις, οι ανθρώπινες ζωές θα παραμείνουν ίδιες στο λεπτότερο αιθερικό πεδίο. Η κύρια διαφορά θα είναι η έλλειψη πυκνού φυσικού σώματος. Η δε κατάσταση αυτή θα επιταχύνει τη ροή της εξέλιξης. Το φως του αιθερικού σώματος θα επιτρέπει πιο εύκολα να απορροφηθεί το φως της κατανόησης. Ταυτόχρονα, θα αποκαλυφθούν εσωτερικά τραύματα και συνέπειες αιώνων από ζωή στο διαχωριστικό στάδιο της ανθρώπινης συνείδησης. Αυτά τα τραύματα συνιστούν πηγή βίας και καταστροφών. Αυτό θα κάνει να στραφούν οι προβολείς αναζήτησης στο συναισθηματικό σώμα, ως ένα φυτώριο για την ανθρώπινη δυστυχία. Τα αιθερικά κέντρα (τσάκρα) θα καταστούν διαφανή, πράγμα που θα φανερώσει πού βρίσκονται τα προβλήματα.

Όσοι μπορούν να αντέξουν την ένταση του φωτός από τον Παγκόσμιο Διδάσκαλο γρήγορα θα προχωρήσουν από συναισθηματική σε νοητική πόλωση. Τέτοια κατάσταση επιτρέπει να αξιοποιηθεί η δύναμη της θέλησης για το ευρύτερο καλό. Για να ξεπεραστούν τα καταστροφικά πρότυπα, χαραγμένα στην ψυχή κατά τη διάρκεια πολλών ζωών, απαιτείται διανοητική αντίληψη για το τι εφόδια (με σκοπό την αλλαγή) διαθέτουν οι αναζητητές. Αυτά θα διδάξει ο Χριστός, αλλά όχι μόνο με τη συνηθισμένη σημασία της λέξης. Με την αγάπη Του θα βαφτίσει ψυχές που υποφέρουν. Όσοι θέλουν τη μεταμόρφωση θα βυθιστούν σε ένα πεδίο αγάπης αρκετά ισχυρό ώστε να ρυθμιστεί η ζωή σε νέα πορεία. Πρόκειται για την αγάπη ψυχής πολλαπλά μεγεθυμένη από την εικόνα της Θείας Αγάπης και τους κοντινούς Του συντρόφους.

~ Άρθρο 6 ~

Χριστός ως Αναγκαιότητα

Ο στόχος της πλανητικής εξέλιξης είναι, για την εποχή του Υδροχόου, να αναπτυχθεί η επίγνωση ψυχής. Αποτελεί δυνατότητα που υπερβαίνει τις ικανότητες της διάνοιας και απαιτεί τις ικανότητες της καρδιάς. Η ανθρώπινη διάνοια προκάλεσε εκπληκτική

πρόοδο που ενδιαφέρει μεγάλο μέρος του παγκόσμιου πληθυσμού. Ωστόσο, αποκομμένη από την αγάπη που είναι έμφυτη στην ψυχή, έφερε και τεράστια καταστροφή στη ζωή του πλανήτη.

Στη διάρκεια των εκατομμυρίων ετών, ανιχνεύοντας την εξέλιξη του νοητικού σώματος, ανακαλύπτει κανείς προόδους που προκαλούν δέος. Από τα αρχικά εμβρυϊκά ίχνη διάνοιας, ελάχιστα πιο προηγμένης από κάποιου ανώτερου ζώου της εποχής, οι άνθρωποι έφτασαν να αναπτύξουν ικανότητα νοητική που μπορεί να παράγει τεχνητή νοημοσύνη. Μάλιστα, σε βαθμό που τώρα πλέον οι μηχανές είναι σε θέση να αντικαταστήσουν πολλαπλά τρόπο σκέψης και δραστηριότητες ανθρώπων.

Ανιχνεύοντας, ωστόσο, την πρόοδο της ανθρώπινης συμπεριφοράς στον ίδιο απέραντο χρονικό κύκλο βλέπουμε λίγα μόνο φωτεινά σημεία, περιοδικές κορυφώσεις από καλλιέργεια και πολιτισμό. Κάθε αύξηση διανοητικής ικανότητας έφερε και την ανάλογη πρόοδο σε μεθόδους πολέμου και καταστροφής. Και κάθε πρόοδος της εξελισσόμενης διάνοιας έχει στραφεί σε κακό σκοπό, με μεγάλα τμήματα του ανθρώπινου πληθυσμού να μετατρέπονται σε φονική μηχανή. Τη στιγμή που γράφεται αυτό το κείμενο παγκόσμιοι ηγέτες ετοιμάζονται για μια πιθανότητα πυρηνικού πολέμου και το ενδεχόμενο να αφανιστούν ολόκληρα έθνη και λαοί.

Το γράφουμε αυτό όχι για να σας προκαλέσουμε ανησυχία, αλλά για να προετοιμαστείτε με την ιδέα πως η επιστροφή του Χριστού συνιστά μια **αναγκαιότητα**. Έχει σημασία να καταλάβουν οι αναγνώστες πως η δεύτερη εμφάνιση του Χριστού στη Γη δεν είναι απλώς εκπλήρωση μιας θρησκευτικής προφητείας. Όχι μόνο μια σκεπτομορφή για παρουσία του μεσσία που επιστρέφει, την οποία και συμμερίζονται λαοί σε όλο τον κόσμο. Είναι μια απόλυτη ανάγκη για την επιβίωση του ανθρώπου. Χωρίς την εμφάνιση θείας ενσάρκωσης το ένστικτο του φόβου, ολοζώντανο στην ανθρώπινη ψυχή, θα καταδίκαιζε τη φυλή σε εξάλειψη.

Είναι σημαντικό να επισημάνουμε εδώ πως ο Χριστός αναγνωρίζεται με διαφορετικά ονόματα σε πολλά θρησκευτικά και πολιτισμικά πλαίσια. Σχεδόν κάθε παγκόσμια θρησκεία έχει μια παράδοση προσδοκίας για την εμφάνιση θείας ενσάρκωσης, όταν όλα φαίνονται χαμένα. Όποτε κυριαρχούν ανομία και χάος, όταν το ανθρώπινο είδος φτάνει στο έσχατο σημείο απόγνωσης από όπου και καλεί σε βοήθεια τα Ανώτερα Βασίλεια.

Εκείνο που διαφέρει σχετικά με τον Χριστό είναι ο σκοπός της αποστολής του. Σαν εικόνα της αγάπης, από την προηγούμενή Του εμφάνιση, ενσάρκωσε τη θεία δυνατότητα να περιβάλλει όλα τα ανθρώπινα όντα. Κι αυτό ανεξάρτητα από τη θρησκευτική καταβολή τους ή την εθνική καταγωγή και ανεξάρτητα από τις ανομίες ή

παραβάσεις τους. Η αγάπη Του ακτινοβολούσε πέρα από όλα τα ανθρώπινα όρια και σύνορα. Όταν επιστρέψει, με εξωτερική προβολή, τέτοια οικουμενική και καθολική αγάπη θα γίνει βάση πάνω στην οποία θα διδάξουν Αυτός και Εκείνοι που Τον συνοδεύουν. Η διδασκαλία Τους αφορά στο πώς η ανθρωπότητα θα ανυψωθεί από τα κατώτερα ένστικτα που απειλούν με καταστροφή όλη τη ζωή.

Θα γίνει αντιληπτό πως αυτά τα κατώτερα ένστικτα, ιδιαίτερα όσα καταλήγουν σε σύγκρουση και πόλεμο, είναι ριζωμένα στον φόβο. Πρωταρχικός φόβος των ανθρώπων είναι ο σωματικός θάνατος ή το να χαθεί μια αίσθηση πως υπάρχει εαυτός. Ο Χριστός θα βεβαιώσει, με τη ζωντανή Του παρουσία, το γεγονός ότι θάνατος όπως τον αντιλαμβάνεται η ανθρωπότητα δεν υπάρχει. Πρόκειται για πύλη προς ένα λεπτότερο κόσμο όπου το φως της αλήθειας φωτίζει κάθε πράγμα με το φως της αγάπης. Θα αποκαλύψει επίσης τη δύναμη που έχει η πνευματική αγάπη να διαβρώσει μια δεύτερη κατηγορία ανθρώπινου φόβου: Της εγκατάλειψης, προδοσίας και απομόνωσης. Ο πόνος του χωρισμού παραμένει το έδαφος όπου αναπαράγονται θυμός και βία από τις απαρχές του ανθρώπινου είδους.

Στην αποστολή Του, σαν ο Παγκόσμιος Διδάσκαλος, ο Χριστός θα φωτίσει τις υποκείμενες αιτίες που προκαλούν χωρισμό και θα εκθέσει τα μέσα για να τον υπερνικήσουμε. Εσωτερικές αλήθειες θα εξωτερικευτούν. Επί παραδείγματι, θα γίνει γνωστό πως η ανθρώπινη ζωή συνιστά την ενσάρκωση ψυχής η οποία βίωσε πολλές προηγούμενες ενσαρκώσεις στο μακρύ ταξίδι της προς το Φως της Αλήθειας. Εκείνο που οδηγεί σε λήξη την ατέλειωτη σειρά από ζωές αγώνων. Ο αναζητητής ανακαλύπτει στο φως αυτό, που η ψυχή χαρίζει στη διάνοια, πώς είναι δυνατό να αποσυρθεί από τον αέναο κύκλο του πόνου για να γίνει δότης φωτός και αγάπης στην ανθρωπότητα. Όλα τούτα τα πράγματα θα διδάξει ο Χριστός, ώστε να δημιουργηθεί ο νέος πολιτισμός, επάνω στη νέα Γη, που θα ωφελήσει όλα τα ζωντανά όντα.

~ Άρθρο 7 ~

Διδάσκαλος Όλων

Διδάσκαλος της Σοφίας γίνεται κανείς όταν έχει υπερβεί δεινά και δοκιμασίες από την ανθρώπινη κατάσταση, περνώντας σε ένα βασίλειο που η τωρινή κατανόηση των

ανθρώπων αδυνατεί να συλλάβει. Μια «ειρήνη που ξεπερνά την κατανόηση» είναι από τα χαρακτηριστικά του, κατάσταση τέλει ειρήνης η οποία επιτυγχάνεται μέσα από την ευθυγράμμιση με τη θεία βούληση. Τα μέλη της πνευματικής Ιεραρχίας, ανενόχλητα από γεγονότα του εξωτερικού κόσμου, διαμορφώνουν το σχέδιο της εξέλιξης για τη Γη και καθοδηγούν την ανάπτυξή της. Ο Χριστός επιβλέπει το έργο αυτού του πνευματικού σώματος, ως η κεφαλή της Ιεραρχίας. Και σύντομα θα εγκαταλείψει τον ειρηνικό τούτο θύλακα για να επιστρέψει σε μια κατώτερη διάσταση ζωής.

Προαπαιτούμενο για προσχώρηση στην ιεραρχία του φωτός είναι η προθυμία να αναλάβει κανείς ευθύνη για τη ζωή που συνθέτει τον πλανήτη μας. Η ζωή ενός ανθρώπου παρουσιάζει μια προπαρασκευαστική εμπειρία που συνίσταται στην ανάληψη ευθύνης για τον εαυτό και την οικογένεια, χωρίς πρόκληση βλάβης, με προσήλωση στο κοινό καλό που την αποδεικνύει μια ζωή υπηρεσίας. Όταν η συνείδηση ψυχής υπερβαίνει τους περιορισμούς που θέτει η ανθρώπινη κατάσταση ανοίγεται μια πύλη στο πνευματικό βασίλειο. Με την είσοδο σε αυτό εμφανίζεται μια προοπτική πλανητικών διαστάσεων που γίνεται το νέο πεδίο για την ανάληψη συμμερισμένων ευθυνών.

Το έργο για τα μέλη της πνευματικής Ιεραρχίας χαρακτηρίζεται από την απουσία ορίων. Η Γη προσλαμβάνεται σαν ενιαίος οργανισμός, η ανθρωπότητα αναγνωρίζεται σαν ένα γένος. Η απεραντοσύνη του διαστήματος, όπου η Γη περιστρέφεται στο ηλιακό σύστημα, γίνεται αντιληπτή ως τάξη σε κοσμική κλίμακα. Μια φαινομενικά αμετάβλητη φύση που καταδεικνύουν οι πλανητικές κινήσεις καθώς αυτές επαναλαμβάνονται τακτικά. Τα Όντα που επιβλέπουν την εξέλιξη των πλανητών, ωστόσο, γνωρίζουν εκείνο που μπορεί να αλλάξει και αλλάζει με την πάροδο του χρόνου: Μια συνείδηση που τροφοδοτεί με ψυχή όλες τις μορφές. Είτε πρόκειται για μια πλανητική ζωή, σαν τη Γη, είτε αφορά σε ζωικά είδη, σαν το ανθρώπινο.

Από τα πανάρχαια χρόνια η πνευματική Ιεραρχία διατηρούσε την ευθύνη να διευρύνει τη συνείδηση των ανθρώπινων όντων ώστε να μπορούν, όταν ο χρόνος ωριμάσει, να παίξουν ένα προκαθορισμένο ρόλο στην εξέλιξη της Γης. Το έργο τους αποκτά πολύ μεγαλύτερη σημασία σε αυτή τη μεταβατική περίοδο καμπής. Όλο το μέλλον της Γης εξαρτάται από το αν η ανθρωπότητα ανυψωθεί στο στάδιο να αποκτήσει συνείδηση ψυχής κατά την ερχόμενη εποχή.

Το έργο της Ιεραρχίας, ως προς αυτό, καθυστέρησε σημαντικά μετά τη βύθιση της Ατλαντίδας εξ' αιτίας της ανθρώπινης καταστροφικότητας. Οι πνευματικοί καθοδηγητές του γένους αποσύρθηκαν από το εξωτερικό πεδίο για μια εκτεταμένη

περίοδο, μέχρι που ξεκίνησε η εποχή των Μεγάλων Όντων πριν από αρκετές χιλιάδες χρόνια. Το ένα μετά το άλλο μέλη μεμονωμένα της Εσωτέρας Ομάδας, που με τη φωτεινότητά της έχει πυροδοτήσει τα εξελικτικά βήματα της ανθρωπότητας, εμφανίστηκαν στη Γη. Η πνευματική διδασκαλία των Όντων αυτών έχει δημιουργήσει παγκόσμιες θρησκείες. Η φιλοσοφική τους εξερεύνηση κατέδειξε τις υψηλότερες δυνατότητες του ανθρώπου. Καθένα τους, από την ιδιαίτερη και ξεχωριστή Του σκοπιά, προώθησε ένα κάλεσμα στη φυλή να αναπτύξει τις δυνατότητες αυτές.

Ανάμεσα σε αυτά τα Μεγάλα Όντα η αποστολή του Χριστού υπήρξε μοναδική. Παρουσιάστηκε με εξωτερική εμφάνιση για να ανυψώσει το ανθρώπινο πνεύμα με το ζωντανό Του παράδειγμα. Σε αντίθεση με προκατόχους, οι οποίοι δημιούργησαν άλλη μια θρησκεία, δεν ήρθε για να διδάξει νόμους ή εντολές κατά κύριο λόγο. Αλλά για να ζήσει ανάμεσα στον λαό του και να δείξει, μέσω της ανθρώπινης φύσης Του, τη δυνατότητα του γένους να φτάσει σε ένα ανώτερο επίπεδο συνείδησης. Στους μαθητές Του έδειξε τι μπορούσαν αυτοί να πετύχουν εκείνη την εποχή.

Από την Ανάσταση και μετά ο Χριστός υπηρετεί, ως η κεφαλή της πνευματικής Ιεραρχίας, υπό την καθοδήγηση του πλανητικού λόγου ή Θεού της Γης μας. Ανέλαβε τον μανδύα της ευθύνης με τον ρόλο αυτό, μαζί με τους Διδασκάλους της Σοφίας, ώστε να καθοδηγήσει την εξέλιξη στο 4^ο βασίλειο της φύσης, το ανθρώπινο. Σε βαθμό που θα μπορέσει να συνεργαστεί με το 5^ο βασίλειο, το πνευματικό. Αυτός είναι ο πυρήνας του θείου Σχεδίου για την ερχόμενη εποχή. Από καιρό προβλέφθηκε πως η ανθρωπότητα, με την πάροδο του χρόνου, θα εκπληρώσει τον προορισμό της, ως μεσολαβητής για τη γήινη ζωή, ευθυγραμμίζοντας τη συνείδηση στα κατώτερα βασίλεια με εκείνη των ανώτερων και με τη θέληση του Κυρίου του Κόσμου μας.

Πριν από λίγο καιρό ο πλανητικός Λόγος και μέλη του εσωτερικού Του συμβουλίου θεώρησαν ότι, για ένα προχωρημένο σώμα ανθρώπινων όντων, έχει σημειωθεί επαρκής πρόοδος. Έτσι θα μπορούσε ο Χριστός να ωφελήσει με την επιστροφή Του στα πυκνότερα πεδία ζωής και να καθορίσει τη νέα Του αποστολή. Δεν έχει σκοπό μόνο να ενσαρκώσει τη θεία όψη της ανθρώπινης Ψυχής, ώστε να παρατηρούν οι πολλοί και να μιμούνται λίγοι. Πρόκειται να καθοδηγήσει την αφυπνισμένη ανθρωπότητα σχετικά με τις μεθόδους και τα μέσα για να φτάσει σε αυτό το ανώτερο στάδιο συνείδησης.

Θα γίνει διδάσκαλος όλων όσοι λαχταρούν να μάθουν πώς ξεπερνιέται κάθε στρέβλωση και όλες οι ψευδαισθήσεις, από τον ανθρώπινο κατώτερο εαυτό, που έχουν εμποδίσει την έκφραση του Αληθινού Εαυτού μέσα στους αιώνες έως τώρα: Καταστάσεις από φυλετική προκατάληψη, προδοσίες, ακολασία, μοχθηρία, απληστία

και ιδιοτέλεια σαν άρνηση ζωής. Αυτό το Μεγάλο Έργο θα ξεκινήσει στο κορύφωμα της Εποχής των Ιχθύων, όταν όλα φαίνονται χαμένα για την ανθρωπότητα. Όταν ένα σάβανο σκότους αιωρείται πάνω από το μέλλον και όταν, από τον προθάλαμο της Εποχής του Υδροχόου, το Φως της Αλήθειας μπορεί να φτάσει στη διάνοια και τις καρδιές των ανθρώπων.

~ Άρθρο 8 ~

Ολόκληρος ο Κόσμος Αναμένει

Το τελευταίο άρθρο στη σειρά αυτή σκοπεύει να προσφέρει στον αναγνώστη μια αίσθηση για το τι θα ακολουθήσει μετά τη δεύτερη εμφάνιση του Χριστού. Όπως είναι διατυπωμένο, σε πρόσφατα κείμενα της Ιεραρχίας, ο Χριστός θα έχει δύο «πατήματα» κατά την επανεμφάνισή Του. Με το πρώτο θα τοποθετηθεί στη φυσική, πυκνή γη, όπου θα φανεί για λίγο στο φυσικό βλέμμα της ανθρωπότητας. Το δεύτερο θα εκδηλωθεί στην άλλη πλευρά του πέπλου που τώρα χωρίζει το φυσικό από το αιθερικό-φυσικό πεδίο. Εκεί θα μείνει με την ανθρωπότητα και θα ανακτήσει τη διδακτική του αποστολή για την εξέλιξη του γένους και του πλανήτη.

Στην πρώτη περίπτωση θα έχει μια αναγνωρίσιμη, για το μεγαλύτερο μέρος του γένους, εμφάνιση. Είτε σαν Υιός του Θεού ή σαν ο θεϊός απεσταλμένος που επιστρέφει για να εκπληρωθούν οι προφητείες. Ενώ στη δεύτερη περίπτωση, σαν επιστρέφει για να εγκαινιάσει «μια χιλιετία ειρήνης», θα πάρει καταλληλότερη μορφή για τέτοια αποστολή που θα αναπτυχθεί σε λεπτότερο γήινο πεδίο. Με την πρώτη Του εμφάνιση θα παρατηρηθεί συμπτωματικά μείωση του όγκου των αναταράξεων στα εξωτερικά πεδία. Είναι κάτι που θα συμβεί διότι η ανθρωπότητα θα δει την αδυναμία της να ελέγξει τη βία την οποία έχει εξαπολύσει και θα αρχίσει να κυριαρχεί μια μοιρολατρική παραίτηση. Τότε θα καταστεί δυνατό να ακούσουμε τα λόγια Εκείνου που φέρνει την είδηση του Νέου Κόσμου.

Δεν θα έρθει μόνος αλλά με ένα μεγάλο σώμα αδελφών, από το Πέμπτο Βασίλειο της πλανητικής ζωής, που προετοιμάζονται από καιρό για την ημέρα αυτή. Δεν έρχεται με δική Του βούληση αλλά για να εκπληρώσει τον εξελικτικό σκοπό του πλανητικού Κυρίου, του κοσμικού Όντος που καθοδηγεί την εξέλιξη στη Γης. Επίσης, ως απάντηση στην επίκληση της ανθρωπότητας. Έρχεται πολεμιστής για την ειρήνη μέσω

δικαιοσύνης, ως ένα ζωντανό ξίφος αλήθειας, ως απελευθερωτής από τα υλικά δεσμά και φλόγα για να αναζωπυρώσει την αγάπη στην ανθρώπινη καρδιά.

Αν και δεν θα είναι μόνος, το φορτίο Του ενέχει κινδύνους. Ολομέτωπα θα ριχτεί στις επικρατούσες δυνάμεις του σκότους που θα παραταχθούν εναντίον Του για να σβήσουν το φως Του. Η ισχυρή του φλόγα θα είναι μια απειλή στο παγκόσμιο οχυρό που έχουν υψώσει για να κατασταλεί η βούληση του λαού. Τελικά, το φως Του θα τους τυφλώσει και πολλοί θα πεθάνουν από δικά τους ξίφη. Αλλά δεν θα αποχωρήσουν ήσυχα και ομαλά, γνωρίζοντας ότι δεν είναι σε θέση να επιβιώσουν εκεί που υπάρχει παρουσία της Θεότητας.

Αυτά σας τα λέμε σαν ετοιμασία για τη μεγάλη μάχη που έρχεται. Τέτοια μάχη, πράγματι, έχει ξεκινήσει εδώ και αρκετό καιρό. Όμως η σύγκρουση φτάνει τώρα σε ένα σημείο που καθιστά αναπόφευκτη μια γενικότερη ανάφλεξη. Η ανθρωπότητα το διαβλέπει, συνειδητά ή όχι. Όσοι διαθέτουν προσωπικό θάρρος ώστε να δουν αυτό που εκτυλίσσεται με ανοιχτά μάτια μπορεί να ελπίζουν ότι ο πόλεμος θα είναι περιορισμένος η δε ζωή, μετά, θα συνεχιστεί όπως πάντοτε. Όμως όσοι βλέπουν με το φως της ψυχής θα καταλάβουν ότι ξημερώνει μια νέα μέρα που οι Δυνάμεις του Φωτός θα αναλάβουν την απελευθέρωση για όσους είναι «δέσμιοι του πλανήτη» προς ένα βασίλειο με ουσία του το φως.

Ο Χριστός θα οδηγήσει τις δυνάμεις που έχουν συγκεντρωθεί στην αποδώ πλευρά του πέπλου, τη δική Μας. Και θα προσελκύσουν τις δυνάμεις του φωτός από την ανθρώπινη φυλή με τη μαγνητική δύναμη της αγάπης τους. Η ανάμειξη των ανθρώπινων και πνευματικών ενεργειών, αυτή την επείγουσα στιγμή, θα αποτελέσει το κομβικό σημείο στη Μεγάλη Τροπή των Αιώνων. Αυτό θα είναι προάγγελος της εποχής που έρχεται. Όλοι όσοι αναγνωρίζουν Αυτόν που ολόκληρος ο κόσμος αναμένει και είναι έτοιμοι να σταθούν μαζί Του καθώς η μάχη μαίνεται θα βρεθούν στο κατώφλι του νέου κόσμου. Και θα συναντήσουν ειρήνη που ξεπερνά την κατανόηση. Στην παρουσία μιας Αγάπης που γίνεται Σώμα το φως θα σβήσει τα σκότη και θα πάψει πια να κυριαρχεί ο φόβος.

Πλησιάζει η νέα αυγή με το ξημέρωμα.

Να ξέρετε πως αυτά τα πράγματα είναι Αληθινά και να ζήσετε τις μέρες αυτές, υπό το φως τέτοιας Αλήθειας, αναμένοντας την αγάπη του Ερχόμενου που όλα τα διαπερνά.

* **Πνευματική Ιεραρχία.** Μέσα στο Σύμπαν υπάρχουν ιεραρχίες σε κάθε διάσταση και σε όλες τις σφαίρες επίγνωσης, από την ανώτερη μέχρι την κατώτερη. Αυτό που καθορίζει τη θέση τους, στο κοσμικό σχήμα της εξέλιξης, είναι μια συνείδηση η οποία και τις ορίζει. Τις ανθρώπινες ιεραρχίες διέπει, σε μεγάλο βαθμό, ιδιοτέλεια με απληστία. Η πνευματική ιεραρχία του πλανήτη μας διέπεται από θεία σοφία και αγάπη. Τα μέλη του βασιλείου αυτού που είναι το 5^ο στη φύση, Βασίλειο Ψυχών, είναι πλήρως φωτισμένα Όντα τα οποία έχουν επιτύχει κυριαρχία πάνω στην ανθρώπινη κατάσταση, αναλαμβάνοντας ευθύνη για την εξέλιξη της πλανητικής ζωής.

Φανταστείτε μια κλίμακα, σε μορφή πυραμίδας, όπου κάθε ανερχόμενο βήμα συνιστά κάποιο ανώτερο στάδιο στην ανάπτυξη συνείδησης. Η πρόοδος σε αυτή την πνευματική κλίμακα επιτυγχάνεται με το να συσσωρεύονται, με αυξανόμενο τρόπο, τα εξής: Αγάπη, σοφία και αποδοχή της ευθύνης για πραγματοποίηση του θείου σχεδίου της εξέλιξης. Επί του παρόντος αυτό το Σχέδιο σκοπεύει στην αφύπνιση και δεκτικότητα της ανθρωπότητας για πνευματική εισροή ανώτερου φωτός. Καθώς η εξέλιξη προχωρά, η φώτιση που διαχέεται από την πνευματική ιεραρχία θα μεταμορφώσει την ανθρώπινη συνείδηση και όλη τη ζωή στη Γη.

thecomingone.org

info@thecomingone.org

[κλικ εδώ](#)

[για μίμια και βίντεο στα ελληνικά](#)